

af samfundet, og vi skal sikre, at vi også får taget hånd om de familier, der har svært ved at tage sig af deres børn og unge, så de har en mulighed for at kunne være med.

Det er noget af det, man går i gang med på Nørrebro, og det er noget af det, man også arbejder med mange andre steder. Det ville være godt, hvis regeringen også bakkede op om det. Jeg tror, at det allervigtigste er, at vi ikke – som justitsministeren siger – skal vænne os til det, men i stedet klart siger, at vi ikke vil finde sig os i, at der er skyderier, og vi ikke vil finde os i, at der er bål og brand.

Vi skal i gang med at se på, hvad vi kan gøre af tiltag mod det. Men det skal være tiltag, der virker, og her tror jeg altså også, at man skal se på, hvad det er, vi vil tale til. Vil vi tale til, at folk skal lade være med at begå kriminalitet, at man skal lade være med at gøre noget, der skader andre, ud fra en ren økonomisk betragtning, eller skal vi sige, at man skal lade være med det, fordi man skal lære, at det gør ondt på andre? Jeg tror, det er vigtigt, at vi taler til, at man skal lade være med at skade andre, fordi det gør ondt på dem.

Derfor tror jeg også, det er så vigtigt, at vi får langt mere konfliktmægling og får langt mere med, at gerningsmanden skal hen og konfronteres med de mennesker, han har skadet. Hvad enten han har slået dem, ødelagt deres lejlighed eller brændt deres bil af, skal han konfronteres med dem og se, at det har gjort ondt på dem, og forstå, at det er nogle mennesker, det er gået ud over, og ikke bare et forsikringselskab. Det tror jeg kan have langt større betydning end det, at forældrene skal betale nogle penge, som mange familier alligevel ikke vil have råd til at betale.

Jeg tror også, det vil have betydning, hvis man i stedet for bare at uddele et erstatningsansvar til forældrene sætter den unge til selv at skulle rydde op efter sig. Hvis man har lavet hærværk, skal man selv være med til at rydde op, eller hvis det noget andet, hvor man ikke kan rydde op, så skal man ud og lave noget andet, så man på den måde kan give en erstatning til den, det er gået ud over. Det tror jeg har langt større betydning end at give nogle forældre et erstatningsansvar, som de fattige alligevel ikke kan betale, og som de fleste familier bare forsikrer sig ud af.

Derfor kan Enhedslisten absolut heller ikke støtte det her forslag, men vi håber meget, at vi i stedet under udvalgsbehandlingen kan diskutere nogle af de tiltag, som vi ved virker.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 15:56

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt starte med at takke ordførerne for en, synes jeg, generelt positiv modtagelse af selve temaet, af selve ideen bag lovforslaget. Det er også glædeligt, at der er opbakning til de foreslåede ændringer, som jo generelt set skal medvirke til at øge forældrenes tilskyndelse til aktivt at påtage sig et ansvar for, at deres børn ikke begår lovovertrædelser og forvolder skade. Hele formålet med forslaget er at motivere forældrene til at fokusere på deres rolle som opdragere og på opdragelsens betydning for børnenes trivsel og adfærd.

Jeg synes også, jeg vil rette en misforståelse i forhold til debatten. Lovforslaget betyder ikke, at forældre fremover skal gøres strafferetligt ansvarlige, hvis deres børn foretager kriminelle handlinger. Med andre ord går forslaget altså ikke ud på, at forældre skal betale en bøde til det offentlige i anledning af børnenes kriminalitet. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, har Ungdomskommissionen frarådet denne ansvarsform, og regeringen er enig i, at en model med et civilretligt ansvar for forældrene, dvs. et egentligt erstatningsansvar fra forældrenes side over for modparten, er mest hensigtsmæssig.

Så har der været en diskussion om, hvorvidt der egentlig foreligger empiri for det her: Er der dokumentation for, at man synes, det er en god idé? Vores anledning til at fremsætte forslaget er jo, at der foreligger en anbefaling fra Ungdomskommissionen, som er blevet nedsat med netop det formål at undersøge de her ting og komme med anbefalinger, og et flertal i kommissionen har foreslået denne fremgangsmåde.

Ungdomskommissionen har også anført i sin udtalelse, at der ikke foreligger erfaringsbaserede undersøgelser af den kriminalpræventive effekt af at pålægge forældre at hæfte for deres børns ansvars pådragende handlinger. Efter regeringens opfattelse vil der være en god mulighed for, at en beløbsbegrænset økonomisk hæftelse kan motivere flere forældre til at fokusere mere på deres rolle som opdragere og på opdragelsens betydning for børnenes trivsel og adfærd.

Hvorfor er det så lige landet på 7.500 kr.? Ungdomskommissionens flertal foreslog 5.000 kr., men regeringens opfattelse var og er også ef-